

[Tommy Dinesen]

Fra SFs side har vi sagt, at for os er det ikke afgørende, om der er en ombudsmand på området, eller om der er et klagenævn. Det mener vi stadig. Bare der sker noget på området, således at patienterne efterhånden føler, at de bliver hjulpet.

Mistilliden til Sundhedsstyrelsen på dette og på andre områder og måske til lægestanden som sådan, altså især selvdømmeprikket, er nemlig stor og bliver større. Derfor er det af afgørende betydning, at vi kommer i gang med at lave noget på dette område. Ombudsmanden og Forbrugerrådet har bl.a. også været inde på det og har samtidig peget på, at det er nødvendigt, at selvdømmet kommer væk, og at vi får et sted, hvor man kan klage, altså et klagenævn.

Da førstebehandlingen i sidste samling havde fundet sted, var vi nogle, der troede, at når vi fik en ny indenrigsminister, så kunne man lade forslaget vente lidt, for det kunne da være, at den nye indenrigsminister havde en anden holdning – her tænker jeg navnlig på det, der er blevet påklaret det foreliggende forslag med hensyn til Sundhedsstyrelsen – for vi regnede med, at regeringen ikke ligefrem samlede på nederlag.

Og hvis det, der er blevet sagt af de andre ordførere ved tre andre behandlinger, ellers står til troende, så får indenrigsministeren et nederlag.

For det første vil man ikke være med til, at Sundhedsstyrelsen skal ind under indenrigsministerens beskyttende vinger. Skal man ligesom drage en sammenligning, så tror jeg nok, at de fleste ville synes, det var noget mærkeligt, hvis vismændene f.eks. kom ind under finansministeren. Så var det ikke sikkert, at vi fik at vide, hvorledes f.eks. betalingsbalanceunderskuddet kom til at se ud.

Vi mener også, at det er forkert at tage fat i Sundhedsstyrelsen, fordi den uafhængigt af andre organer fremkommer med nogle ting, som den mener samfundet bør vide. Her tænker vi selvfølgelig på den sag, det hele drejer sig om, nemlig spørgsmålet om AIDS og screening af blod i sin tid.

En tredje ting, der er omfattet af forslaget, er Serumintitutet. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad der er baggrunden for, at Serumintitutet er kommet med, men det kan vi selvfølgelig også gøre igennem udvalget. Det ser i hvert fald ud til, at der også kan ligge en begrænsning dér.

Jeg vil også godt spørge, om dette forslag giver mulighed for, at der kan oprettes amtslige klagenævne. Amtslige klagenævne er netop en af de ting, som Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har givet SF og Socialdemokratiet ret i at der er behov for. Det er ikke nok med information og vejledning.

Det, det drejer sig om, er, at man, for at få det til at køre ubureaukratisk, hurtigt og effektivt, får skilt nogle af de klager, som ikke er særlig besværlige, fra i tide. Det mener vi bedst man kan – og det har de Radikale også givet udtryk for – med et amtsligt klagenævn, og derfor forstår jeg ikke, at indenrigsministeren siger nej til et amtsligt klagenævn. Netop Venstre taler jo meget om nærdemokrati osv., og det ville være en fordel for mange mennesker, at de dels ikke skulle rejse så langt, dels også kunne få en bisidder til at hjælpe sig i disse sager, som er ret svære.

Fra SFs side kan vi i hvert fald ikke gå ind for, at Sundhedsstyrelsen kommer ind under indenrigsministerens beskyttende vinger, men vi vil fortsat fastholde, at de amtslige klagenævne skal oprettes.

Ole Vig Jensen (RV):

Under fru Dagmar Mørk Jensens deltagelse i FN's generalforsamling skal jeg varetage ordførerskabet i denne sag, idet jeg i øvrigt skal erindre om, at vi jo behandler et lovforslag, hvis forhistorie ikke nødvendigvis har gjort det let at komme igennem Tinget med forslaget.

I Det Radikale Venstre er vi imidlertid indstillet på at yde vort konstruktive bidrag til at nå et resultat i denne samling. Vi lægger forhistorien bag os og noterer, at der i dag trods alt er skabt et klima, som giver mulighed for at gennemføre et sagligt og resultatsøgende arbejde.

Lovforslaget er som sagt en genfremsættelse, men med ændringer, som efter Det Radikale Venstres opfattelse har forbedret forslaget. Det gælder udformningen af kapitel 3 om Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, som jeg skal sige lidt mere om. Det gælder også det nye kapitel 4, som omhandler Statens Serumintitut. Hvad det sidste angår, har vi ingen særlige bemærkninger ud over den, at vi mener, at det er rigtigt, at Serumintitutet